

“Ωρα Ἐκτῇ. Ἰδιόμελον Β΄, ἤχος πλ. δ΄. Ἀ Νῆ.

Ε ε δω καν ε πι το βρω μα μου χο λην και εις την
δι φαν μου ε πο τι σα α αν με ο ο ο ο ξο ος

Οι νο μο θε ται τῃ Ισ ρα α ηλ I ε δαι οι και Φα
ρι ι σαι οι ο χο ρος των Απο σο λων βο α α α προ ος η η
η μας ι δε να α ος ον υ μεις ε ε ε λυ σα α τε ι

δε α α μνος ον υ μεις ε ζαυ ρω ω ω σα α α α τε τα
πω ω πα α ρε δω κα τε ε αλλ ε ξῃ σι ι α α ε ε αυ τε α

νε ε ε ε ε σῃ μη πλα να σθε I ι ι ι ε δαι αι αι οι αυ
τος γαρ ε ε ειν ο εν θα λασ ση η σω ο σας και αι αι αι ε εν ε

ρη μω ω θρε ε ε φας αυ τος ε ειν η ζω η και το ο
φως και η ει ει ρη η η νη τε ε χο ο ο ο ο σμῃ

Σω σον με ο Θε ος ο τι ει σηλ θε σαν υ δα τα ε
ως ψυ χη η η ης μου ου

«Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραήλ. . .» (τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω).